

हृदयं हृदयस्थाया बुद्धेः प्रवर्तकः पर्वणा एकदेशेन अंगुष्ठमात्रकः बुद्ध्युपाधिवशादंगुष्ठपर्वमात्र इत्यर्थः अंगुष्ठमात्रः पुरुषोऽतरालेत्यादि श्रुतेः विश्वं महदंतं ॥ १५ ॥ महात्मनोऽपि नाशे सर्वं ब्रह्म समभवत् आविर्भ
वति क्षयोऽपचयो व्ययो नाशो व्रणः परिणामस्तैः रहितं अनघं मायादोषास्पर्शिनं ॥ १६ ॥ इमं च प्रलयं योगिनो नित्यमनुभवन्तीत्यहरहरनुष्ठेय इत्याशयेनाहाध्यात्ममिति अयं भावः अथातो विभूतयोऽस्य पु
रुषस्य वाचा सृष्टौ पृथिवी चाग्निश्चेत्यादि श्रुत्याऽध्यात्मिकवाचः सकाशादाधिभौतिकानां पृथिव्यादीनामाधिदैविकानामग्न्यादीनां चोत्पत्तिः श्रुता अतो वाचो निग्रहेतत्कार्ययोः पृथिव्यग्न्योरपि प्रलयो भवतीति सर्व
कारणलयात् सर्वलये सति केवलोऽद्वैतो वशिष्यते ननु वागादेर्लयेऽपि व्यवहारानुच्छेदादग्न्यादिलयोनयुज्यत इति चेत् भ्रान्तोऽसि येऽग्न्यादीन् पश्यन्ति तेषां वागादयो लीनाः संतियस्य तु वागादयो लीनानां सौवन्धादीन् पश्य
हृदयं सर्वभूतानां पर्वणां गुष्ठमात्रकः ॥ अथ ग्रसत्यनंतो हि महात्मा विश्वमीश्वरः ॥ १५ ॥ ततः समभवत्सर्वमक्षया व्ययमव्रणं ॥ भूतभव्यभविष्याणां स्रष्टारमन
घंतथा ॥ १६ ॥ एषोऽप्ययस्ते राजेन्द्र यथावत्समुदाहृतः ॥ अध्यात्ममधिभूतं च अधिदैवं च श्रूयतां ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० याज्ञवल्क्यजन
कसंवादे द्वादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१२ ॥ ॥ ॥ याज्ञवल्क्य उवाच पादावध्यात्ममित्याहुर्ब्राह्मणास्तत्त्वदर्शिनः ॥ गंतव्यमधिभूतं
च विष्णुस्तत्राधिदैवतं ॥ १ ॥ पायुरध्यात्ममित्याहु र्यथा तत्त्वार्थदर्शिनः ॥ विसर्गमधिभूतं च मित्रस्तत्राधिदैवतं ॥ २ ॥ उपस्थोऽध्यात्ममित्याहु र्यथा योगप्रदर्शि
नः ॥ अधिभूतं तथानंदोऽदैवतं च प्रजापतिः ॥ ३ ॥ हस्तावध्यात्ममित्याहु र्यथा संख्यानदर्शिनः ॥ कर्तव्यमधिभूतं तु इंद्रस्तत्राधिदैवतं ॥ ४ ॥ वागध्यात्ममिति प्राहु
र्यथा श्रुतिनिदर्शिनः ॥ वक्तव्यमधिभूतं तु वह्निस्तत्राधिदैवतं ॥ ५ ॥ चक्षुरध्यात्ममित्याहु र्यथा श्रुतिनिदर्शिनः ॥ रूपमत्राधिभूतं तु सूर्यश्चाप्यधिदैवतं ॥ ६ ॥
श्रोत्रमध्यात्ममित्याहु र्यथा श्रुतिनिदर्शिनः ॥ शब्दस्तत्राधिभूतं तु दिशश्चात्राधिदैवतं ॥ ७ ॥ जिह्वामध्यात्ममित्याहु र्यथा श्रुतिनिदर्शिनः ॥ रस एवाधिभूतं तु
आपस्तत्राधिदैवतं ॥ ८ ॥ घ्राणमध्यात्ममित्याहु र्यथा श्रुतिनिदर्शिनः ॥ गंध एवाधिभूतं तु पृथिवी चाधिदैवतं ॥ ९ ॥ त्वगध्यात्ममिति प्राहुस्तत्त्वबुद्धिविशारदाः
स्पर्शमेवाधिभूतं तु पवनश्चाधिदैवतं ॥ १० ॥ मनोऽध्यात्ममिति प्राहु र्यथा शास्त्रविशारदाः ॥ मंतव्यमधिभूतं तु चंद्रमाश्चाधिदैवतं ॥ ११ ॥ आहंकारिकमध्यात्म
माहुस्तत्त्वनिदर्शिनः ॥ अभिमानोऽधिभूतं तु बुद्धिश्चात्राधिदैवतं ॥ १२ ॥ बुद्धिरध्यात्ममित्याहु र्यथा वदभिदर्शिनः ॥ बोद्धव्यमधिभूतं तु क्षेत्रज्ञश्चाधिदैवतं ॥ १३ ॥
एषा ते व्यक्तितो राजन् विभूतिरनुदर्शिता ॥ आदौ मध्ये तथा ते च यथा तत्त्वेन तत्त्ववित् ॥ १४ ॥

तीति नन्वेवं प्रपंचस्य रज्जूरगतुल्यता स्यात् योगिदृष्ट्या नाशोपीतरदृष्ट्या तदभावादिति चेत् इष्टापत्तिः नहिनित्यसंनिहितं वस्तु बहूनामलुप्तदृशां मध्ये कश्चिन्न पश्यतीतरे तु पश्यन्तीति युज्यते तस्माद्रज्जूरगसमस्या
स्य संसारस्योच्छेदाय तत्त्वज्ञानार्थं यत्न आस्थेय इति ॥ १७ ॥ इति शांति० मोक्ष० नै० भा० द्वादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१२ ॥ ॥ ॥ पादाविति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥
॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ एषेति आदौ मध्येऽन्ते चेति सृष्टिसमाधिप्रलयप्रपंचेनैकाद्वितीयस्यैव कृत्स्नं द्वैतं विभूतिः सर्पइवरज्ज्वामिति दर्शितमित्यर्थः ॥ १४ ॥